

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Δοξολογία σημαίνει έμπρακτη πίστη

Έχεις ποτέ παρατηρήσει τον τρόπο που ο Θεός αυξάνει την πίστη σου όταν αρχίζεις να Τον δοξάζεις; Υπάρχουν φορές που είναι πιο σημαντικό το να δοξάζεις το Θεό, από το να προσεύχεσαι σ' Αυτόν προσευχές δέησης και παρακλήσεων. Η δοξολογία σηκώνει τα μάτια σου από τις περιστάσεις στον παντοδύναμο Πατέρα σου, που είναι ο Κυβερνήτης όλων. Καμία περίπτωση στη ζωή σου δε μπορεί να έρθει χωρίς την άδειά Του και αυτό σημαίνει ότι Εκείνος έχει τον τρόπο να την κάνει να εργαστεί μαζί με άλλα πράγματα για τη δόξα Του και για το καλό σου.

Η δοξολογία στρέφει τα μάτια σου από τη μάχη στη νίκη, γιατί ο Χριστός είναι ήδη Νικητής και παρόλο που δε βλέπουμε το κάθε τι κάτω από τα πόδια Του, εντούτοις, στην πνευματική πραγματικότητα, βρίσκεται εκεί (Εβρ. 2:8, Εφεσ. 1:22). Όταν χρειάζεσαι πίστη, υπάρχουν δύο βήματα να κάνεις. Να πας στο Λόγο του Θεού και μετά ν' αρχίζεις να Τον δοξάζεις. Αυτά τα δύο πάνε μαζί, όπως το υδρογόνο και το οξυγόνο μαζί κάνουν το νερό. Σταμάτα ν' ανησυχείς και να φοβάσαι. Προσπάθησε να δοξολογείς. Χρειάζεσαι πίστη; Τότε δόξαζε τον Κύριο!

Αν επιθυμείς μια νέα πηγή χαράς να αναβλύσει στην ψυχή σου, άρχισε να δοξάζεις το Θεό. Ο Λόγος του Θεού μάς λέει ότι βάζει τραγούδι μέσα στην καρδιά μας. Αν δεν ψάλλουμε τότε δυσχεραζόμαστε το Θεό. Ο Θεός επιθυμεί για τα παιδιά Του να "Μπαίνουμε μέσα στις πύλες Του με δοξολογία, και στις αυλές Του με ύμνο" (Ψαλμ. 100:4). Όλη η χάρη του Αγίου Πνεύματος αυξάνει πολύ καλλίτερα με μια χαρούμενη καρδιά.

Σε κάθε κρίση, όταν ο Θεός συναντά την ψυχή μ' ένα νέο τρόπο, Αυτός φέρνει απε-

ρίγραπτη χαρά, καινούργια ειρήνη και ένα άγγιγμα της δόξας Του. Η δοξολογία είναι αναπόφευκτη, όπως το νερό που κυλά από την πηγή. Όταν τα σύννεφα του σκότους αρχίζουν να κρύβουν το αγαπημένο πρόσωπο του Θεού, η δοξολογία είναι ο πιο σύντομος δρόμος για να μας βάλει στο ένδοξό Του φως και πάλι. Μήπως η πνευματική σου ζωή δεν έχει χαρά; Βεβαιώσου ότι δεν υπάρχουν κρυμμένες αμαρτίες και έπειτα απλά άρχισε να δοξολογείς το Θεό. Δόξα στον Κύριο!

Έχεις άραγε ποτέ συνειδητοποιήσει ότι οι απαντήσεις του Θεού στις προσευχές σου μερικές φορές καθυστερούν λόγω της έλλειψης δοξολογίας σου προς Αυτόν; Γνωρίζεις ότι συχνά μπορείς να διώξεις το σατανά γρηγορότερα με τη δοξολογία από ότι με οποιονδήποτε άλλο τρόπο; Έχεις την εμπειρία της αποτελεσματικότητας της δοξολογίας και της νηστείας; Γνώριζες ότι σώματα θεραπεύτηκαν, δαιμόνια εκδιώχθηκαν και η ειρήνη αποκαταστάθηκε μέσα σε ταραγμένες καρδιές, απλά δοξολογώντας τον Κύριο;

Έχεις ποτέ βρεθεί σε μια αδύνατη κατάσταση χρησιμοποιώντας σαν όπλο τη δοξολογία προς το Θεό και τότε να βλέπεις το Θεό να πραγματοποιεί το θαύμα; Ω, αγωνιζόμενο παιδί του Θεού, Ω, άγιο του Θεού που μάχεσαι τις δυνάμεις του σκότους, Ω, πολεμιστή της προσευχής, αυτό μπορεί να είναι το μήνυμα του Θεού για σένα! Τώρα, κοίτα ψηλά και άρχισε να δοξάζεις το Θεό. Δόξα στον Κύριο!

Σπάνια υπάρχει πνευματική μάχη, που συμμετέχουμε, χωρίς προσευχή, αλλά πόσο συχνά παρελαύνουμε σε μάχη, όπως ο Ιούδας με τον Ιωσαφάτ (Β΄ Χρον. 20:20-21), πιστεύοντας και δοξολογώντας; Ω, χριστιανοί αδελφοί και αδελφές μου, ας δοξάζουμε

το Θεό περισσότερο. Η δοξολογία αλλάζει τα πράγματα και η δοξολογία θα σε μεταμορφώσει!

Μερικές φορές υπάρχει μεγάλη θυσία στη δοξολογία. Υπάρχουν φορές, που πρέπει να δοξάζουμε το Θεό αν και δάκρυα κυλούν στα μάτια μας. Υπάρχουν φορές, που το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι: "Ο Κύριος έδωσε, και ο Κύριος αφαίρεσε, ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου" (Ιώβ 1:21). Δεν υπάρχει γλυκύτερη μουσική κάτω απ' τον ουρανό. Δεν υπάρχει πιο ευωδιαστό άρωμα από αυτό που αναδύεται από μια ζωή που υποφέρει και που παρόλα αυτά, είναι γεμάτη από δοξολογία.

Η δοξολογία θα γλυκάνει και θ' αγιάσει όπιδήποτε σε απασχολεί. Η δοξολογία θ' ανάψει μια νέα πίστη. Η δοξολογία θα διασκορπίσει τις σπιθές της αγάπης σου που σιγοκαίει, σε μια πυρκαγιά αγάπης για το Θεό. Η δοξολογία θα αρχίσει να κουδουνίζει τη χαρά στην ψυχή σου. Σύντομα, θα έχεις όλα τα επουράνια να συμμετέχουν στη χορωδία και θα έχεις μια μικρή γεύση ουρανού στην καρδιά σου. Η δοξολογία θα διαπεράσει το σκοτάδι και θα επιφέρει τρόπο στη καρδιά του σατανά.

Εάν δοξολογούμε το Θεό λίγο και περιστασιακά, ας αρχίσουμε να Τον δοξάζουμε όλο και περισσότερο. Έχουμε δοξάσει το Θεό στο παρελθόν. Ελάτε, ας Τον δοξάσουμε ακριβώς τώρα! Κοίταξε, τώρα, στον ουρανό και δόξασε το θαυμαστό Λυτρωτή σου. Δόξασέ Τον για την αγάπη και την πιστότητά Του. Δόξασέ Τον για τη δύναμη και την καλοσύνη Του. Δόξασέ Τον για το δώρο της αιώνιας ζωής. Αξίζει όλη μας τη δοξολογία. Ας Τον δοξάσουμε και τώρα, αυτή τη στιγμή!

Αποβλέποντας στον Ιησού

"...Ας τρέχουμε με υπομονή στον αγώνα που βρίσκεται μπροστά μας, αποβλέποντας στον αρχηγό και τελειοποιητή της πίστης μας, τον Ιησού..." (Εβρ. 12:1-2).

Ναι, ας τρέχουμε, αποβλέποντας στον Ιησού. Κοιτάζοντας, όχι στον εαυτό μας ή στις αμαρτίες μας, αλλά σ' Εκείνον που απομάκρυνε τις αμαρτίες για πάντα. Όχι στον εαυτό μας ή στην πίστη μας, στην αδυναμία ή στη δύναμή μας, αλλά σ' Εκείνον του Οποίου η παρουσία είναι η ζωή της πίστης μας. Όχι στον κόσμο ή στους πειρασμούς του, αλλά σ' Εκείνον που είπε: "...Έχετε θάρρος, Εγώ έχω νικήσει τον κόσμο" (Ιωα. 16:33). Όχι στο σατανά ή στις απειλές του, αλλά σ' Εκείνον που τον έφερε στο μηδέν. Όχι σε ανθρώπους, στο φόβο τους ή στην ευνοία τους, αλλά στον Ιησού, το Θεάνθρωπο, τον Εμμανουήλ, το Θεό μαζί μας, τον Αδελφό μας και Βασιλιά μας. Αποβλέποντας στον Ιησού και μόνο στον Ιησού.

Αποβλέποντας σ' Αυτόν πάντοτε και για όλα. Στις δοκιμασίες και στις δυσκολίες, όπως στις χαρές και στην ευημερία, στη μοναξιά και στη γαλήνη, όπως στη συντροφιά και στις ασχολίες, πάντοτε και μόνο αποβλέποντας στον Ιησού. Αποβλέποντας σ' Αυτόν, για να δούμε Ποιος είναι, ν' ακούσουμε τι έχει να μας πει, να κάνουμε ό,τι μας λέει, ν' ακολουθούμε εκεί που μας πηγαίνει, να Τον εμπιστευόμαστε για όλα όσα θέλει να μας δώσει. Αποβλέποντας σ' Αυτόν και στην αγάπη Του, μέχρι η καρδιά μου να καεί από αυτή την αγάπη. Αποβλέποντας σ' Αυτόν, έως ότου τα μάτια Του συναντήσουν τα δικά μου. Αποβλέποντας σ' Αυτόν με τη δύναμη της αγάπης Του και του Αγίου Του Πνεύματος, γνωρίζοντας ότι Αυτός ο Ίδιος με ελκύει προς τον Εαυτό Του, καθοδηγώντας και τελειοποιώντας την πίστη μου. Ας τρέχουμε τον αγώνα με υπομονή, αποβλέποντας στον Ιησού και μόνο σ' Αυτόν.

Τίποτα δεν είναι δύσκολο για τον Κύριο

- Δεν υπάρχει υπόσχεση τόσο δύσκολη, που να μην μπορεί ο Κύριος να εκπληρώσει (Ιερ. 32:17)

- Δεν υπάρχει προσευχή τόσο δύσκολη που να μην μπορεί ο Κύριος ν' απαντήσει (Γεν. 18:14).

- Δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα τόσο δύσκολο για τον Κύριο, που να μην μπορεί για να λύσει (Ματθ. 11:28-30, Λουκ. 4:18).

- Δεν υπάρχει καρδιά τόσο σκληρή για τον Κύριο, που να μην μπορεί να σπάσει, να σώσει (Ματθ. 19:26, Εβρ. 7:25) και να θεραπεύσει (Ψαλ. 147:3).

**Κύριε, ταρακούνησέ μας από την απάθειά μας!
Ξύπνησέ μας από το λήθαργό μας!**

Η μεγάλη αμαρτία αυτών των τελευταίων ημερών είναι η χλιαρότητα της Λαοδικείας, χωρίς να είσαι δηλαδή ούτε ζεστός, ούτε κρύος (Αποκ. 3:14-15). Καθώς ο κόσμος σήμερα είναι αμαρτωλός και άθεος, η πραγματική μάχη δεν είναι η μάχη του κόσμου, αλλά η μάχη της εκκλησίας.

Ο λαοδικισμός είναι μία παράλυση του πνεύματος. Είναι μια παράδοση της πρώτης αγάπης, που έχει μετατραπεί από το ζήλο στη χλιαρότητα. Ο λαοδικισμός είναι μέτρια υπηρεσία, αδιάφορη προσευχή, ευχαρίστηση στην πνευματική γυμνότητα, ικανοποίηση στην οκνηρία. Ο λαοδικισμός είναι χωρίς πάθος, χωρίς πνεύμα, απατημένοι άνθρωποι καταδικασμένοι σε κρίση αντί σε ανταμοιβή.

Όλος αυτός ο καρπός του κακού προέρχεται από τον λαοδικισμό. Όπως όλες οι ψευδαισθήσεις του διαβόλου, πρόκειται για μια μεγάλη απάτη και σ' αυτό το σημείο βρίσκεται ο μεγαλύτερος κίνδυνος. Το θύμα δε γνωρίζει την αληθινή του κατάσταση και είναι ικανοποιημένο στην κατάσταση που βρίσκεται. Δε νιώθει την ανάγκη αλλαγής. Υπερηφανεύεται για τη θρησκεία του, μη γνωρίζοντας ότι στα μάτια του Κυρίου, είναι αξιοθρήνητος, елеινός, φτωχός, τυφλός και γυμνός. Είναι

ένας απλά θρησκευόμενος! Όμως πρόκειται για μια θρησκεία, που ο Κύριος μισεί και θα εξεμέσει από το στόμα Του.

Παρόλα αυτά, υπάρχει θεραπεία. Ο Ιησούς την αποκαλύπτει στην Αποκάλυψη 3:18. Συμβουλεύει: *"...Αγόρασε από Εμένα χρυσάφι που έχει πυρακτωθεί..."*. Το χρυσάφι είναι σύμβολο γνησιότητας. Εάν αποδεχθούν τη γεμάτη αγάπη παρατήρησή Του και επίπληξή Του, τότε υπάρχει ελπίδα. Στέκεται στην πόρτα και κρούει. Πρόσεξε, δε βρίσκεται μέσα. Εάν κάποιος υπακούσει τη φωνή Του, θα μπει και θα δειπνήσει μαζί του και θα κάνει συντροφιά μαζί Του (Αποκ. 3:20).

Άκουσε τη συμβουλή Του στην εκκλησία της Λαοδικείας. Γίνε ζηλωτής, εγκατέλειψε τη χλιαρότητα. Μετανόησε. Γύρνα στην πρώτη σου αγάπη. Γύρισε πίσω στο ζήλο, στην καθαρότητα και στη δύναμη της Πεντηκοστής. Ταπεινώσου με γνήσια μετάνοια.

Είναι τώρα καιρός για ύπνο, να είμαστε χωρίς πάθος, χωρίς βάρος, χωρίς προσευχή, χωρίς πίστη, χωρίς ποιότητα; Έχουμε χάσει τα δικαιώματα του θρόνου της άγιας μεσετείας; Γιατί πρέπει να συνθηκολογήσουμε με τον εχθρό, ν' αφήσουμε τα όπλα μας και να σταματήσουμε να προσευχόμαστε με πίστη;

Τι θα συνέβαινε εάν η εκκλησία άφηνε τις γιορτές και πήγαινε σε νηστεία, άφηνε τα δείπνα και αποσυρόταν στο ανώγειο; Έπαυε τις αμφιβολίες και τους φόβους και στρεφόταν στην με πίστη προσευχή; Το πρόβλημα της εποχής μας είναι ότι η εκκλησία σήμερα είναι χωρίς προσευχή, χωρίς πίστη. Εάν η εκκλησία υπάκουε στον Ιησού, θα υπερίσχυαν οι πύλες του Άδη; Θα συνεχίσουμε λοιπόν να μιλάμε και να μην κάνουμε τίποτε;

Ποια είναι η πηγή, η αιτία της απαισιοδοξίας, που μας κλέβει την πίστη, την ελπίδα και το θάρρος για να προσευχηθούμε για μια γνήσια αναζωπύρωση Αγίου Πνεύματος; Είναι από το Θεό ή από το σατανά; Πρέπει να της παραδοθούμε; Από πού προέρχεται αυτή η πηγή της μοιρολατρικής στάσης και ιδέας στο να σκεφτόμαστε έτσι, όπως ένας δηλητηριασμένος ιός, παραλύει την εκκλησία σε μια χλιαρότητα της Λαοδικείας και σε μια ακινησία και απιστία;

"... Ο Υιός του ανθρώπου, όταν έρθει, άραγε θα βρει την πίστη πάνω στη γη;" (Λουκ. 18:8). **Προσευχήσου, χριστιανέ, προσευχήσου! Κύριε, ταρακούνησέ μας από την απάθειά μας! Ξύπνησέ μας από τον λήθαργό μας!**

Η αγάπη του Χριστού, που υπερβαίνει κάθε γνώση

"..την αγάπη του Χριστού, που υπερβαίνει κάθε γνώση" (Εφεσ. 3:19).

Θα ήθελα ν' ακούσεις τον Νυμφίο να σου λέει: "Σ' αγαπώ".

Ολόκληρος ο πλούτος της καρδιάς του Χριστού, ο άπειρος πλούτος της άπειρης καρδιάς του Χριστού, είναι δικός σου σήμερα σαν ο ήλιος με τη λάμψη του ν' άναβε μια πυγολαμπίδα, ή ο Αμαζόνιος να έρεε για να ποτίσει τις ρίζες μιας μαργαρίτας. Ο Ιησούς Χριστός, που συνδυάζει τη συμπόνια και την ευαισθησία του ανθρώπου με την άπειρη ικανότητα του Θεού, αγαπά την κατώτερη, την ανήσυχη, την αμαρτωλή, την ανάξια ψυχή με όλη Του τη δύναμη, την ευγένεια και την εξουσία.

Μπορεί να μη τη νοιώθεις, αλλά πρέπει να την πιστέψεις. Μπορεί να μην έχεις συναισθήματα που ανταποκρίνονται, αλλά αυτό δε τη μεταβάλλει. Η γη μπορεί να τυλιχτεί στα σύννεφα, αλλά αυτό δεν επηρεάζει τη λιακάδα. Και μπορεί να νοιώθεις αγχωμένος, καταβεβλημένος, αμαρτωλός, σχεδόν αβοήθητος, αλλά αυτό δεν αλλάζει, ούτε επηρεάζει το γεγονός ότι ολόκληρη η Θεότητα εκχέει τα κύματά της προς εσένα μέσα από το κανάλι της αγάπης του Ιη-

σού Χριστού. Δεν είναι αυτό αρκετό για να διώξεις τη μοναξιά, την κατάθλιψη, και το φόβο της απόρριψης;

Όλοι μας είμαστε έποικοι της ηπείρου της αγάπης του Θεού. Γνωρίζουμε μόνο λίγα για την ακτογραμμή της, μόλις που φθάνουμε στις ακτές της, αλλά ποιος είναι ο πλούτος αυτής της ηπείρου ποτέ δε θα το μάθουμε, γιατί δεν έχει όρια, ούτε τέλος. Γι' αυτό, ας εξακολουθήσουμε να γνωρίζουμε και να χαιρόμαστε αυτή τη θαυμάσια αγάπη.

Ίσως να υπάρχουν άνδρες και γυναίκες που λένε: "Λοιπόν, η ζωή μου έχει γίνει τόσο δύσκολη, τόσο πολύπλοκη, ώστε να μη μπορώ να σκεφτώ ότι ο Θεός μ' αγαπά". Προσεύχομαι να θυμάσαι ένα εδάφιο που λέει ότι: *"έχουμε γνωρίσει και έχουμε πιστέψει την αγάπη που έχει ο Θεός για μας"* (Αΐωα. 4:16).

Στεκόμενοι πάνω στο γρανιτένιο βράχο της λύτρωσης και της πρόνοιας, και στις ευλογίες που έχουν έρθει στη ζωή μας, πρέπει να τολμήσουμε να αντιμετωπίσουμε το ανεξήγητο, το σκοτεινό, και το μυστήριο και να σκεφτούμε ότι η οδός της αγάπης βρίσκεται επίσης ανάμεσά τους, και όταν θα τα έχουμε διαβεί, θα κοιτάξουμε πίσω και θα δούμε έ-

να μονοπάτι φωτός. Η αγάπη του Θεού ποτέ δεν με έχει απογοητεύσει και παρόλο που δε μπορώ να τη δω, ή να την κάνω χειροπιαστή, έχει γίνει βίωμά μου η επιβεβαίωση ότι: **"Η αγάπη του Χριστού υπερβαίνει κάθε γνώση"**.

**Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027**

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιοι τη ζητήσουν. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Κάτι εκπέμπουν!

«Αλλά δόξα στο Θεό που μας κάνει πάντοτε να θριαμβεύουμε με τη δύναμη του Χριστού, και που χρησιμοποιώντας εμάς, σκορπά σε κάθε τόπο το άρωμα της γνώσεως του Χριστού» 2 Κορ.2:14

Στο ημερολόγιο του Αμερικανού Προέδρου Γούιλσον υπήρχε η περιγραφή μιας συνάντησής του με το γνωστό κήρυκα του Ευαγγελίου, Μούντυ. «Ήμουν σ' ένα κουρείο, όταν συνειδητοποίησα ότι ένας άνθρωπος ασυνήθιστος είχε μπει στο μαγαζί. Κάθισε ήσυχα στη διπλανή καρέκλα. Με κάθε του λέξη έδειχνε πραγματικά ενδιαφέρον για τον υπάλληλο που τον εξυπηρετούσε. Σκόπιμα καθυστέρησα μέχρι που έφυγε και παρατήρησα τι επίδραση είχε η συμπεριφορά αυτού του ανθρώπου στους άλλους του μαγαζιού : ήταν όλοι ήρεμοι κι ευγενικοί. Έφυγα από το κουρείο νιώθοντας ότι είχα βρεθεί σε τόπο λατρείας του Θεού. Αυτός ο άνθρωπος ακτινοβολούσε Χριστό!!

Τα αληθινά παιδιά του Θεού εκπέμπουν κάτι από Κείνον, όπου κι αν βρίσκονται. Κουβαλούν πάνω τους όχι μόνο το Όνομά Του, μα και το χαρακτήρα Του. Τους έχει δώσει με το Άγιο Πνεύμα Του από τη γλυκύτητά Του, την πραότητα Του, τη σοφία Του, την αρχοντιά Του. Χωρίς να κηρύττουν η συμπεριφορά τους ολόκληρη είναι ένα κήρυγμα του Ευαγγελίου, που το πιστεύουν και το ζουν. Όσοι βρίσκονται γύρω τους δε μπορούν παρά να επηρεαστούν. Το τι θέση θα πάρουν απέναντι στον εσταυρωμένο και αναστημένο Κύριο, που τον βλέπουν να διαγράφεται ζωντανός μπροστά τους μέσα από τα παιδιά Του, αυτό είναι εντελώς δική τους επιλογή, για την οποία και θα δώσουν λόγο σ' Εκείνον μια μέρα.

Ας είναι ο πόθος και η λαχτάρα μας το να μας γεμίσει ο Ιησούς Χριστός, να μορφωθεί μέσα μας και να κατοικήσει στην καρδιά μας, ώστε να ζει Εκείνος μέσα μας και να φανερώνεται στους γύρω γλυκιά ευωδιά γαλήνης, αγάπης και φωτός.

Σωστά παιδιά

Η κυρία Ντάγκλας Μακ Άρθουρ διηγείται την ακόλουθη ιστορία : Όταν ο πατέρας μου ήταν δικαστής στο Κεντάκυ, ήταν και πρόεδρος του δικαστηρίου Ανηλίκων. Ήμαστε τρία παιδιά και ο μικρός μου αδελφός ήταν πολύ σκληρό παιδί. Μια μέρα μια κυρία τηλεφώνησε στον πατέρα μου και του είπε : «Κύριε Δικαστά, απελπίστηκα πια με το μικρό μου αγόρι. Δε μπορώ να τον συμμορφώσω καθόλου. Λέει ψέματα, δεν ακούει κανέναν, τσακώνεται με όλα τα παιδιά της γειτονιάς». Ο Δικαστής αγανακτισμένος της λέει αυστηρά : «Κυρία μου, θέλετε να μου πείτε ότι εσείς, μια μεγάλη γυναίκα, δε μπορείτε να κάνετε καλά ένα μικρό αγοράκι;» Τότε η μητέρα μου, που είχε αλλάξει τη φωνή της στο τηλέφωνο, του απάντησε : «Όχι, Άλτιν, δε μπορώ, όπως δε μπορείς κι εσύ άλλωστε!».

Είναι πολύ λυπηρό να μη μπορείς να κάνεις καλά ένα μικρό παιδί. Είναι ακόμη πιο λυπηρό αυτό που συμβαίνει στις μέρες μας, τα παιδιά να διαφεντεύουν τους γονείς και να μην τολμούν οι μεγάλοι να τους πουν κουβέντα. Να αντιμιλούν στους δασκάλους, στους καθηγητές και να κάνουν πάντα το δικό τους, χωρίς κανείς να μπορεί να τα σταματήσει. Παιδιά ανυπάκουα, έφηβοι αντάρτες, γενιά αλαζονική και ανάγωγη.

Το πρόβλημα είναι ότι αφήσαμε το Λόγο του Θεού, περιφρονήσαμε το Ευαγγέλιο, κάναμε στην άκρη το Θεό και τις νουθεσίες Του και τώρα θερίζουμε τους πικρούς καρπούς στα παιδιά μας. Η Αγία Γραφή δίνει σαφείς οδηγίες για τους γονείς. Αν η ανατροφή των παιδιών μας στηρίζεται στο Λόγο του Θεού κι αν η δική μας ζωή είναι συνεπής σύμφωνα με το Λόγο του Θεού, τότε θα έχουν τα παιδιά μας την ευλογία του Θεού επάνω τους, την υπακοή Του στη ζωή τους, την αγάπη Του και τη χάρη Του στην καρδιά τους.

Ο Κύριος έρχεται!

«Αγρυπνείτε, λοιπόν, επειδή δεν ξέρετε ποιά ώρα έρχεται ο Κύριός σας.».
«Γ'αυτό, κ'εσείς γίνεστε έτοιμοι, επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός του Ανθρώπου» (Ματθ. 24: 42,44).

Ο Πατέρας γνωρίζει την ημερομηνία του ερχομού Του, αλλά εμείς δεν γνωρίζουμε – ούτε άνθρωπος, ούτε άγγελος, ούτε εκκλησία, ούτε κανένας άγιος, και όπως ειπώθηκε «ούτε και ο Ίδιος ο Υιός». Αυτό είναι ένα από τα μεγάλα μυστικά του Θεού. Πρέπει να υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος τον οποίο δε γνωρίζουμε τώρα, αλλά θα τον μάθουμε αργότερα. Η ώρα, αναμφίβολα, έχει οριστεί σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, αλλά η γνώση αυτής της ώρας δεν μας αποκαλύπτεται. Κάνουν λάθος όσοι προσπαθούν να βρουν την ώρα. Κάνουν λάθος όσοι αμελούν το όλο θέμα διότι αυτό το μυστικό είναι συνδεδεμένο μαζί του. Κάνουν λάθος όσοι χλευάζουν αυτό το θέμα εξ' αιτίας κάποιων απερίσκεπτων προσπαθειών ή αξιοθρήνητων λαθών κάποιων ερμηνευτών προφητειών. Συνεπώς, «γνωρίζουμε» και «δεν γνωρίζουμε» - γνωρίζουμε ότι Εκείνος θα έρθει, αλλά δε γνωρίζουμε το πότε.

Σαν το φύλακα στον πύργο του, σαν το φαντάρο που βλέπει τον εχθρό, σαν τον πλοίαρχο στα βράχια, σαν τον ιδιοκτήτη με το φόβο ενός ληστή τα μεσάνυχτα – **«έχε το νου σου!»**. Μην αποκοιμηθείς. Μην γίνεις οκνηρός. Να προσέχεις πάντα γιατί ο Κύριος έρχεται. Ας μην αποκοιμηθούμε όπως κάνουν άλλοι, αλλά ας παρακολουθούμε και ας είμαστε ήρεμοι.

Μπορεί να προσέχουμε και ωστόσο να μην είμαστε έτοιμοι. Ο Κύριός μας επιμένει και για τα δύο. Εσείς είστε οι μαθητές Μου, να είστε έτοιμοι! Εσείς είστε οι άγιοι, να είστε έτοιμοι! Ποια είναι η ετοιμασία; Είναι: η ετοιμασία του να στεκόμαστε «πλήρεις σ' Αυτόν», η ετοιμασία της ενδυμασίας, καθότι είμαστε προορισμένοι για να φοράμε πολύ καλά λινά, καθαρά και λευκά ενδύματα που δεν είναι άλλα από τη δικαιοσύνη του Χριστού και την ετοιμασία της καρδιάς και της ψυχής. Οι επιθυμίες μας πρέπει να στρέφονται προς Αυτόν, πρέπει να αφήνουμε το Πνεύμα να κατοικεί μέσα μας και να μας σφραγίζει. Τέλος πρέπει να έχουμε την ετοιμασία της πνευματικής κατάστασης, να υπάρχει «λάδι» όχι μόνο στις λυχνίες μας, αλλά και στα αγγεία μας. **Ετοιμαστείτε! Ο Κύριος ακόμη φωνάζει.**

Ο κόσμος ολόγυρα μάς προσέχει, μας κοιτά και μας εξετάζει για να δει ποιοι ακριβώς είμαστε, ανεξάρτητα από το τι ομολογούμε...

Μετρούν τη ζωή μας και μας παρακολουθούν όταν δεν το αντιλαμβανόμαστε. Ο Θεός μάς καλεί να περπατήσουμε ενώπιόν Του, νουθετώντας μας, έτσι ώστε τα λόγια και οι πράξεις μας να είναι σαν του Ιησού Χριστού. Το σημαντικότερο πράγμα είναι ότι ο Χριστός πρέπει να τιμάται και όχι να ατιμώνεται, ώστε να σχηματιστεί στη ζωή μας με όλη Του την ομορφιά και τη δόξα.

Το πιο σημαντικό είναι να καταλάβουμε ότι μπορεί εξ' αιτίας μας και εξ' αιτίας του τρόπου που ζούμε, κινούμαστε και μιλάμε, κάποιιοι γύρω μας να απομακρύνονται ή πλησιάζουν τον Χριστό ανάλογα με το τι βλέπουν στις ζωές αυτών που Τον ακολουθούν.

Εμπιστεύσου τον Κύριο και τις υποσχέσεις Του

“Χωρίς πίστη είναι αδύνατο να ευαρεστήσει κανείς το Θεό· γιατί εκείνος που προσέρχεται στο Θεό πρέπει να πιστεύει ότι υπάρχει και ότι γίνεται μισδαποδότης σ’ αυτούς που Τον εκζητούν” (Εβρ. 11:6). Όπως αυτά τα εδάφια αποκαλύπτουν, η πίστη έχει να κάνει με το πώς βλέπουμε τον Κύριο και με το εάν έχουμε σχέση μαζί Του. Όπως ένα λεξικό της Βίβλου αναφέρει, η πίστη συνδέεται με το να παίρνουμε το Θεό σοβαρά, να βασιζόμαστε πάνω Του και ν’ αφιερώνουμε τον εαυτό μας σ’ Εκείνον. Μ’ άλλα λόγια, η πίστη είναι “μία προσωπική, γεμάτη εμπιστοσύνη στάση προς το Θεό, που μιλά μέσω των λέξεων μιας υπόσχεσης”.

Μία από τις προκλήσεις σε τέτοια πίστη, ωστόσο, είναι η φυσική μας τάση να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας και σε πηγές διαφορετικές από τον Κύριο. Το να εμπιστευόμαστε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά και να μην στηριζόμαστε στη σύνεσή μας (Παρ. 3:5), είναι εναντίον του “εγώ” μας. Για παράδειγμα, όπως με την περίπτωση του Γεδεών, δεν έχει λογική το να μειώνεις ένα στρατό στους 300, όταν ο εχθρικός στρατός είναι τόσο μεγάλος. Αντ’ αυτού, όταν αντιμετωπίζουμε μία κατάσταση υπεράνω των δυνατοτήτων μας, τείνουμε να κάνουμε αυτό που ο Dietrich Bonhoeffer αναφέρει σ’ ένα από τα κηρύγματά του: *“Συγκεντρώνουμε όλη μας τη δύναμη, γάχνουμε για κάθε είδους βοήθεια, υπολογίζουμε, αξιολογούμε, μετράμε, προετοιμάζουμε την επίθεση και την άμυνά μας έως ότου, ξαφνικά, απρόσμενα, κανείς δεν ξέρει πότε, ο Ίδιος ο ζωντανός Θεός λέει στον άνθρωπο: “Έχεις πίστη; Αν ναι, άσε παραπέρα τα όπλα σου, Εγώ είμαι τα όπλα σου. Άσε την πανοπλία σου, Εγώ είμαι η πανοπλία σου. Άσε την υπερηφάνεια σου, Εγώ είμαι η καύχησή σου”*.

Η πραγματικότητα είναι ότι οι σκέψεις του Θεού δεν είναι οι σκέψεις μας, ούτε οι δρόμοι μας είναι δρόμοι Του (Ησα. 55:8). Το να Τον εμπιστευόμαστε σημαίνει ότι δεν βασιζόμαστε στον εαυτό μας ή στη σύνεσή

μας. Αντ’ αυτού, το να Τον εμπιστευόμαστε σημαίνει να βασιζόμαστε πάνω Του, στο χαρακτήρα Του, στο Λόγο Του και στις υποσχέσεις Του.

Ωστόσο, για να πραγματοποιηθεί αυτό, δεν είναι ένα ζήτημα θεωρίας ή πνευματικής συναίνεσης. Το να εμπιστευόμαστε το Θεό, είναι, πραγματικά, το να βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά. Είναι το ν’ ανταποκρινόμαστε και να πράττουμε σύμφωνα με την αποκάλυψη του Ίδιου του Εαυτού Του και σύμφωνα με το Λόγο Του και τις υποσχέσεις Του σ’ εμάς. Η πίστη περιλαμβάνει την υπακοή όταν Εκείνος δίνει εντολή, την προσμονή όταν καλεί να ψυχάσουμε, την εργασία όταν λέει να εργαστούμε, την επιμονή όταν λέει να επιμείνουμε, ενώ φέρνουμε μπροστά Του τα πάντα με θερμή προσευχή.

Ο κοινός παρονομαστής των ανθρώπων με μεγάλη πίστη στη Βίβλο και διαμέσου της ιστορίας, είναι απλά ότι πίστευαν στο Θεό και έπαιρναν σοβαρά το Λόγο Του, ανεξάρτητα από το αν είχε ή δεν είχε αντίκτυπο. Με την πίστη ο Νώε, όταν ειδοποιήθηκε, κατασκεύασε την κιβωτό (Εβρ. 11:7). Με την πίστη ο Αβραάμ, όταν καλέστηκε απ’ το Θεό, βγήκε, μη γνωρίζοντας πού πηγαίνει (εδ. 8). Και όταν έλαβε την υπόσχεση για ένα γιο κάτω από αδύνατες συνθήκες, δεν ταλαντεύτηκε μέσω της απιστίας, αλλά πίστευε τελειώς ότι ο Θεός μπορούσε να κάνει αυτό που είχε υποσχεθεί (Ρωμ. 4:20-21). Και όταν δοκιμάστηκε από το Θεό, πρόσφερε διαπίστεως το γιο του (Εβρ. 11:17). Με την πίστη ο Μωυσής άφησε την Αίγυπτο και “κατέκτησε τον Αόρατο σαν να Τον έβλεπε” (εδ. 27). Με την πίστη ο νεαρός Δαβίδ αντιμετώπισε τον Γολιάθ, πιστεύοντας ότι ο Κύριος θα παρέδιδε τον πολεμιστή Φιλισταίο στα χέρια του (Α΄ Σαμ. 17).

Με την πίστη ο Ιερεμίας υπάκουσε και αγόρασε έναν αγρό και έβαλε τα συμφωνητικά σ’ ένα πήλινο σκεύος για να μείνουν για πολλές ημέρες, συμβολίζοντας την υπόσχεση του Θεού, ότι οι άνθρωποι θα επέστρεφαν από την εξορία και ότι τα σπίτια και οι

αγροί και τ’ αμπέλια θα αποκτηθούν ξανά σ’ αυτή τη γη (Ιερ. 32:15). Ακόμη κι’ όταν οι καταστάσεις φαινονταν χωρίς ελπίδα, ο Ιερεμίας εξέφρασε την εμπιστοσύνη του στην ικανότητα του Θεού καθώς προσευχήθηκε: *“Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, Εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη με τη δύναμή Σου τη μεγάλη, και με το βραχίονά Σου τον απλωμένο· δεν υπάρχει κανένα πράγμα δύσκολο σε Σένα”* (εδ. 17).

Με την πίστη ο Έσδρας, όταν οδήγούσε ένα μεγάλο πλήθος πίσω στην Ιερουσαλήμ, συμπεριλαμβανομένων παιδιών και ικανοποιητικών ποσοτήτων χρυσού, ασημιού και άλλων πραγμάτων, δε στράφηκε στο βασιλιά για προστασία, από την απειλή των εχθρών και από τις ενέδρες στα μονοπάτια, αλλά οδήγησε τους ανθρώπους σε νηστεία και προσευχή στο Θεό για την προστασία Του (Έσδρας 8:21-23, 31). Μπορείτε να φανταστείτε την εμπιστοσύνη που έπρεπε ο Έσδρας να έχει στον Κύριο; Σαν αρχηγός του λαού του, δεν εμπιστεύθηκε μόνο τη δική του ασφάλεια στον Κύριο, αλλά και την ασφάλεια πολλών άλλων. Διακινδύνεψε τα πάντα, γιατί πίστευε ότι ο Θεός ήταν μαζί τους και πράγματι θα τους προστάτευε.

Με την πίστη ο Νεεμίας, όταν λυπήθηκε βαθιά από τη δυστυχία των παιδιών του Θεού και την ερειπωμένη Ιερουσαλήμ, στράφηκε προς τον Κύριο, τις υποσχέσεις και τη δύναμή Του. Αναγνώρισε το μεγαλείο του Θεού, την πιστότητα και το έλεός Του και υπενθύμισε στον Κύριο την υποσχέσή Του να αποκαταστήσει τα παιδιά Του εάν επέστρεφαν σ’ Αυτόν (Νεεμ. 1). Αν και “φοβήθηκε πάρα πολύ” (2:2), πλησίασε το βασιλιά για να του επιτρέψει να πάει στην Ιερουσαλήμ και να την ανοικοδομήσει. Και μολονότι αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες στο δρόμο, ακόμη και άμεσες εναντιώσεις, συνέχισε να προσεύχεται, βάζοντας όλες του τις ελπίδες και την εμπιστοσύνη στο Θεό, αγωνιζόμενος να εκπληρώσει όλα όσα ο Θεός είχε βάλει μέσα στην καρδιά του να κάνει.

Ο Ιησούς κάνει τα πάντα με τελειότητα

Από το πρώτο μέχρι το τελευταίο, από την κούνια μέχρι τον τάφο, από τον πρώτο πόνο της συνειδητοποίησης της αμαρτίας μέχρι την τελευταία συγκίνηση της συγχώρησης των αμαρτιών, από τη γη ως τον ουρανό, αυτή είναι η μαρτυρία μας, κάθε φορά που ο Κύριος ο Θεός μάς οδηγεί στην ερημιά *"Τα έχει κάνει όλα καλά"* (Μαρκ. 7:37).

Στην πρόνοια και στη χάρη, σε κάθε αλήθεια του Λόγου Του, σε κάθε μάθημα της αγάπης Του, σε κάθε χτύπημα της ράβδου Του, σε κάθε αχτίνα που έχει φέξει, σε κάθε σύννεφο που έχει σκιάσει, σε κάθε περισταση που έχει γλυκάνει, σε κάθε τι που σ' έχει πικράνει, σε κάθε τι που είναι μυστήριο, ανεξιχνίαστο, οδυνηρό και ταπεινωτικό, σε κάθε τι που έδωσε και σε κάθε τι που πήρε, αυτή είναι η μαρτυρία που Του αρμόζει και αυτή είναι η με ευγνωμοσύνη ομολογία μας στο πέρας του χρόνου και στην αιωνιότητα - *"Τα έχει κάνει όλα ΚΑΛΑ"*.

Αγαπητοί Αδελφοί, ο Ιησούς δεν κάνει τίποτα λάθος. Μελετήστε τον τρόπο της πρόνοιάς Του και της χάρις Του με το μικροσκοπικό μάτι της πίστης, δείτε τα και εξετάστε τα και στην πιο μικρή τους λεπτομέρεια, όπως θα κάνατε με το πέταλο ενός λουλουδιού ή το φτερό ενός εντόμου και, ω, τι θαύματα, τι ομορφιά, τι υπέροχο μπόλιασμα θα διαπιστώσεις σε όλη την γκάμα των καταστάσεων, που αντιμετώπισες με το δοξασμένο Σου Κύριο!

Και όταν το επόμενο κύμα υψωθεί και το επόμενο σύννεφο σκοτεινιάσει και το επόμενο μυστήριο ρίξει το πέπλο του γύρω σας, θα αναφωνούσατε μ' ελπίδα: *"Ποιά καινούργια αλήθεια ο Ιησούς μάς διδάσκει; Ποια καινούργια δόξα αποκαλύπτει; Ποιο καινούργιο θαύμα εργάζεται για να αφυπνίσει το θαυμασμό μου, να κερδίσει την εμπιστοσύνη μου και να εμβαθύνει την αγάπη μου;"*

«Η ελπίδα να σας δίνει χαρά
Να έχετε υπομονή
στις δοκιμασίες.
Να επιμένετε
στην προσευχή.»
Ρωμαίους 12:12

Προσευχήσου με πίστη για αναζωπύρωση

Ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ είχαν πίστη στο Θεό και μπόκαν στη Γη της Επαγγελίας. Ήταν ο ίδιος ο Ιησούς που είπε: *"Σύμφωνα με την πίστη σου ας γίνει σε σένα"* (Ματθ. 9:29). Οι υποσχέσεις του Θεού σχετικά με τη Γη Χαναάν, που έρρεε μέλι και γάλα, ήταν για όλο το Ισραήλ, αλλά εξαιτίας της απιστίας η μεγάλη πλειοψηφία του λαού δεν μπόκε σ' αυτήν.

Ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ ήταν τόσο απορροφημένοι από το Θεό, Τον πίστευαν τόσο ολοκληρωτικά και Τον ακολουθούσαν τόσο στενά, ώστε όταν ήρθε η ώρα να περάσουν στη Γη της Επαγγελίας ήσαν έτοιμοι να εισέλθουν. Θεώρησαν ότι ο Θεός ήταν ικανός να τους δώσει ιδ, τι τους είχε υποσχεθεί. Το μυαλό και η καρδιά τους παρέμειναν στο Θεό, όχι στις περιστάσεις, ούτε στις συνθήκες, ή στους ανθρώπους. Πίστευαν στο Θεό και Τον ακολουθούσαν πλήρως.

Οι 120 πριν την Πεντηκοστή θεώρησαν το Θεό πιστό και περίμεναν έως ότου ντυθούν με δύναμη από ψηλά. Σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν στο Θεό ότι μπορεί να στείλει μια μεγάλη αναζωπύρωση. Ο Κύριος είναι ακριβώς ο ίδιος σήμερα όπως ήταν και το 33 μ.Χ., όπως ήταν και όταν οι προσευχές απαντιόνταν κατά τη διάρκεια των ετών.

Σύμφωνα με τη μεγάλη αναζωπύρωση στην Ουαλία στις αρχές του 1900, πολλοί πιστοί σ' όλο τον κόσμο φλογίστηκαν με νέα πίστη, και πολλοί προσεύχονταν ένθερμα για μήνες μέχρις ότου ο Θεός τους απαντήσει μ' ένα θαυμαστό τρόπο. Ο Frank Bartleman, που βοήθησε με την προσευχή να κατέβει η αναζωπύρωση στο Λος Άντζελες, έγραψε: *"Μεγάλο βάρος και δάκρυα ήρθαν στην καρδιά μου για μια μεγάλη αναζωπύρωση. Είχα λάβει ένα μικρό βιβλίο "Η αναζωπύρωση στην Ουαλία" και το Άγιο Πνεύμα, μέσω αυτού του βιβλίου, με φλόγισε. Το πνεύμα της αναζωπύρωσης με κατανάλωσε..."* Συνεχίζει για να πει για συναθροίσεις προσευχής, που όλο και μεγαλύτερη πείνα για το Θεό, αφύπνιζε τους ανθρώπους να προσεύχονται και να πιστεύουν για μεγάλα πράγματα από τον Κύριο.

Το Πνεύμα του Θεού ταρακουνά πολλούς από μας σήμερα για να προσευχηθούμε για αναζωπύρωση. Ας ακολουθήσουμε τις οδηγίες του Πνεύματος και ας προσευχηθούμε στο Θεό για να έρθει. Ας *"ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον καθημερινά"* για να εργαζόμαστε και να προσευχόμαστε, πιστεύοντας σ' ένα θαυμαστό έργο Θεού αυτές τις τελευταίες ημέρες.

Μακάρι ο Θεός να μας αξιώσει έτσι ώστε κάθε εμπόδιο, κάθε δυσκολία, κάθε καθυστέρηση, να μας κάνουν πιο αποφασιστικούς από ποτέ και να πιστέψουμε το Θεό για μια αναζωπύρωση του Αγίου Πνεύματος.

Ο Ιησούς είναι ο Αρχηγός και ο Τελειωτής της πίστης μας. Ας το θυμόμαστε αυτό. Άλλοι προσευχήθηκαν τον τελευταίο καιρό. Γιατί όχι κι' εμείς; Ο Θεός είναι πιστός. Οι υποσχέσεις Του είναι βέβαιες. Αρκεί εμείς να προσευχηθούμε. Οι

περιστάσεις είναι δύσκολες σήμερα, αλλά η υπόσχεση του Λόγου του Θεού στέκεται βέβαιη: *"...και η δύναμή σου ας είναι όπως οι ημέρες σου"* (Δευτ. 33:25).

Αυτό που πραγματικά χρειάζεται είναι η ομάδα του Γεδεών να διαπεράσει, οι *"120"* να πιστέψουν στο Θεό, *"τρεις ισχυροί"* (Β' Σαμ. 23:16) να διασχίσουν το στρατό σήμερα όχι των Φιλισταιών, αλλά τον στρατό του σκότους και να πάρουν το νερό της ζωής, το ξεχείλισμα του Αγίου Πνεύματος, που ο Ποιμένας Βασιλιάς μπορεί να *"εκχύσει"*. Ο Δαβίδ έσφαξε το Γολιάθ και κατόπιν οι Ισραηλίτες όρμησαν στα λάφυρα.

Χρειάζονται πρωτοπόροι που αγαπούν το Θεό και που πιστεύουν στις υποσχέσεις Του, όπως έκαναν ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ. Ας μη λογομαχούμε για αρχές δογμάτων, αλλά ας ενωθούμε ώστε όλοι να *"προσευχηθούμε για βροχή"* (Ζαχ. 10:1). Ας προσευχηθούμε στο Θεό να στείλει μια θαυμαστή αναζωπύρωση Αγίου Πνεύματος, που θα μας κάνει *"ένα"* (Ιωα. 17:20-23).

Τι σημαίνει προσευχή; Προσευχή σημαίνει δέση προς το Θεό ώστε να εκπληρώσει μία υπόσχεσή Του. Η υπόσχεση, δηλαδή, είναι η πρώτη ύλη της προσευχής. Η υπόσχεση είναι η δύναμη της προσευχής. Μήπως ο Παντοδύναμος Θεός θ' αποτύχει στις υποσχέσεις Του; Όχι! Θα κινήσει γη και ουρανό και θα σείσει το σύμπαν μάλλον, παρά θα καθυστερήσει την εκπλήρωση του Λόγου Του.

Δε μπορεί να υπάρχει προκατάληψη όταν πιστεύουμε ταπεινά στο Θεό. Δεν έχουμε πιθανότητες να κάνουμε λάθη εμπιστευόμενοι τις υποσχέσεις Του. Η αποτυχία έγκειται στην έλλειψη πίστης και όχι στο περίσσειμά της. Είναι δύσκολο να πιστεύουμε το Θεό είναι όμως δυστυχώς συνηθισμένο το να Τον πιστεύουμε πολύ λίγο.

Κάθε υπόσχεση του Θεού στηρίζεται επάνω σε τέσσερις πυλώνες, κάθε ένας τους τόσο δυνατός, όπως οι πυλώνες του Ουρανού:

1. Η δικαιοσύνη και η αγιότητά Του, που δεν θα Του επιτρέψουν να μας κοροϊδέψει.
2. Η χάρη και η καλοσύνη Του, που δεν θα Του επιτρέψουν να ξεχάσει το Λόγο και τις υποσχέσεις Του.
3. Η Αλήθεια Του, που δεν θα Του επιτρέψει να αλλάξει.
4. Η δύναμή Του, που Τον κάνει ικανό να εκτελέσει και να εκπληρώσει όλα όσα έχει υποσχεθεί.

Πίστη στο δημιουργό Θεό

Μείνε σε τέλεια ειρήνη

Η πίστη αναγνωρίζει σε κάθε περίπτωση μια πράξη δημιουργίας. Δεν απαιτεί κάποιο υλικό για ν' αρχίσει, γιατί πιστεύει σε ένα Θεό, που μπορεί να δημιουργήσει κάθε πράγμα από το τίποτα και για το λόγο αυτό μπορεί να πατήσει επάνω στο φαινομενικό κενό και να βρει κάθε δημιουργήμα της δύναμής Του (Εβρ. 11:3).

Ο Θεός δίνοντας τις μεγαλύτερες υποσχέσεις Του στην Π. Διαθήκη, αποκαλύπτει τον Εαυτό Του ως τον Δημιουργό εκείνου που υπόσχεται. *"Έτσι λέει ο Κύριος, που έκτισε τη γη... Κράξε σε μένα, και θα σου απαντήσω, και θα σου δείξω μεγάλα και απόκρυφα πράγματα, που δεν γνωρίζεις"* (Ιερ. 33:2-3).

Μπορεί να μην υπάρχει κάποιο σημάδι, καμία πιθανότητα ύπαρξης, αλλά ο Θεός είναι ικανός να δημιουργήσει από το τίποτα με ένα λόγο Του! Δε χρειάζεται κανένα πρωτόπλασμα για να κτίσει τα υπέροχα δημιουργήματα του κόσμου. *"Αυτός είπε, και έγινε, Αυτός πρόσταξε και στερεώθηκε"* (Ψαλ. 33:9).

Μέσα στην ψυχή, που δεν έχει βάση ή ίχνος καλοσύνης, αλλά είναι νεκρή στις παραβάσεις και στις αμαρτίες, Εκείνος μπορεί να μιλήσει ζωή και αγιότητα. Στο σώμα, του οποίου η δομή καταναλώνεται και οι πηγές της ζωής εξατμούνται, Εκείνος μπορεί να προστάξει υγεία και δύναμη. Και έτσι, η πίστη αρχίζει εκεί που οι ανθρώπινες ελπίδες και οι προσδοκίες τελειώνουν. "Το όριο του ανθρώπου, είναι η ευκαιρία του Θεού".

Τώρα, αυτή η πίστη, που ο απόστολος διακηρύττει, είναι απαραίτητη για να ευαρεστήσει το Θεό (Εβρ. 11:6). Χωρίς αμφιβολία, οτιδήποτε λιγότερο είναι για

να θεωρήσει το Θεό σαν να ήταν μη πραγματικός και αναξιόπιστος και πρακτικά αυτό είναι αθεϊσμός. Κάνει το Λόγο Του λιγότερο βέβαιο από ένα απλό νόμο της φύσης και την αντίληψη των αισθήσεων. Είναι σαν να εμπιστευόμαστε το Θεό λιγότερο από ότι εμπιστευόμαστε τα έργα Του.

Ο λόγος που ο Θεός απαιτεί την απόλυτη εμπιστοσύνη μας, είναι πολύ απλός. Η καταστροφή του ανθρώπινου γένους ήρθε λόγω της δυσπιστίας και της αμφιβολίας των προπατόρων μας στον Άγιο Λόγο του Θεού.

"Στ' αλήθεια ο Θεός είπε;" ήταν η ρίζα κάθε αμαρτίας (Γεν. 3:1). Γι' αυτό, το "Ο Θεός είπε" είναι το θεμέλιο της αποκατάστασής μας. Μόνον όταν, χωρίς αμφιβολία πιστέψουμε το Λόγο Του, τότε θα Τον αγαπήσουμε και θα Τον υπακούσουμε.

Και καθώς η απιστία στέκεται στο προσκήνιο στην εικόνα της πεσμένης μας φύσης, έτσι οδηγεί στην πορεία των χαμένων, στο κλείσιμο της σκηνής στην τραγωδία του ανθρώπινου είδους. *"Για τους δειλούς και άπιστους... το μέρος τους θα είναι μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι: αυτό είναι ο θάνατος ο δεύτερος"* (Αποκ. 21:8).

"Προσέχετε, ... μήπως υπάρχει μέσα σε κάποιον από εσάς μια άπιστη καρδιά κακή, που θα γίνει με το να αποστατήσει από το ζωντανό Θεό. Αλλά προτρέπετε ο ένας τον άλλο κάθε ημέρα, μέχρις ότου λέμε το "σήμερα", για να μη σκληρυνθεί κανείς από εσάς από την απάτη της αμαρτίας" (Εβρ. 3:12-13).

"Θα φυλάξεις σε τέλεια ειρήνη το πνεύμα που επιστηρίζεται επάνω σε Σένα, επειδή, σε Σένα έχει το θάρρος του" (Ησα. 26:3).

Δεν ξέρω για σένα, αλλά η τέλεια ειρήνη μοιάζει με κάτι το αδύνατο. Μ' αυτά που γίνονται στη ζωή μας και στον στον κόσμο γύρω μας, απορούμε πώς θα μπορούσε να ειπωθεί μια τέτοια υπόσχεση. Βέβαια, βοηθάει, όταν είναι Ίδιος ο Θεός την λέει. Επίσης, μας βοηθά να καταλάβουμε τι εννοεί λέγοντας τέλεια ειρήνη. Ο Θεός θέλει να ζήσεις μέσα σε μια ώριμη ειρήνη τη ζωή σου και είναι πρόθυμος να δεσμευθεί να σε κρατήσει σ' αυτή την ειρήνη.

Ο Προφήτης Ησαΐας μάς εξηγεί πώς αυτό δουλεύει με έναν πρακτικό τρόπο. Το πρώτο και σημαντικότερο μέρος, είναι το μέρος του Θεού. Ο Θεός δεσμεύεται να μας κρατά σε τέλεια ειρήνη. Χωρίς αυτή τη δέσμευση, δε θα δουλέψει. Η ειρήνη είναι ένα δώρο από το Θεό.

Όμως η δέσμευση του Θεού να μας κρατά σε τέλεια ειρήνη, δε γίνεται χωρίς και τη δική μας συμμετοχή. Πρέπει να έχουμε το μυαλό μας προσηλωμένο στο Θεό. Ίσως ένας ευκολότερος τρόπος αυτού, είναι η εντολή της Καινής Διαθήκης να προσαρμόσουμε τις σκέψεις μας στο Χριστό. Τι σκέφτεστε; Με τι είναι απασχολημένο το μυαλό σας;

Σύμφωνα με τον Ησαΐα, το τρίτο μέρος του περπατήματος σε τέλεια ειρήνη, έρχεται από την εμπιστοσύνη. Κρατάμε προσηλωμένο το μυαλό μας στο Θεό, γιατί Τον εμπιστευόμαστε. Αλλά Τον εμπιστευόμαστε, επειδή έχει αποδείξει ότι είναι άξιος όλης μας της εμπιστοσύνης. Εξαιτίας αυτού που είναι, Τον εμπιστευόμαστε. Αυτό φέρνει ειρήνη, την τέλεια ειρήνη.

Κόριε Ιησού, είμαι τόσο εγνωστός, γιατί δεν είσαι μόνο Θεός ειρήνης, αλλά θέλεις να δώσεις αυτή Σου την ειρήνη και σε μένα. Κυριολεκτικά δεσμεύεσαι να με κρατάς σε ειρήνη. Βοήθησέ με να κάνω το μέρος μου. Βοήθησέ με με το Πνεύμα Σου να κρατώ το μυαλό μου σε Σένα και να Σε εμπιστεύομαι πάντοτε.

Σήμερα, διάλεξε να προσαρμόσεις το μυαλό και τις σκέψεις σου στον Ιησού, που είναι ο Δότης της Ειρήνης. Υπενθύμισε στον εαυτό σου, το πόσο άξιος εμπιστοσύνης έχει φανεί ο Θεός στο παρελθόν, σκεφτόμενος τις φορές που έχει εργαστεί με καταπληκτικούς τρόπους στη ζωή σου.

Ψωμί στην αγωνία σας ο Κύριος θα σας δώσει
και μες στη στεναχώρια σας νερό.
Κρυμμένος δεν θα μένει πια Αυτός που σας διδάσκει,
μα θα Τον βλέπετε το δάσκαλό σας
με τα ίδια σας τα μάτια.

Όταν θα πρέπει να διαλέξετε αν θα στρίψετε
δεξιά ή αριστερά, θ' ακούν τ' αυτιά σας
μια φωνή από πίσω σας που θα σας λέει :
«Αυτός είναι ο δρόμος, ακολουθήστε τον»

Ησαΐας 30:20-21

Άλλος ένας χρόνος πέρασε από τη ζωή μας με τη χάρη
και το έλεος του Ουράνιου Πατέρα μας.

Και τη νέα χρονιά "Ο Ίδιος ο Θεός θα είναι μαζί μας.

Αυτός θα διώξει κάθε δάκρυ από τα μάτια μας
κι ο θάνατος δε θα υπάρχει, ούτε πένθος, ούτε κλάμα,
ούτε πόνος θα υπάρχει πια" Αποκ.21:1-4

Ευχόμαστε σε όλους τους αδελφούς και φίλους αναγνώστες

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ

Η Υπεύθυνη Σύνταξης